

HỒI THỨ BA MƯƠI BA GIAN KẾ CUỐI CÙNG

Quá nửa đêm, “Bách Diệp Thần Cái” và “Hoa Diện Thụ Sinh” mới về đến Thành Hoàng Miếu.

Tuy đã khuya, nhưng “Bách Diệp Thần Cái” vẫn gọi Tạ Vũ Diệp, Thanh Trúc Đạo Nhân, Lăng Ngọc Thiên Sư, Huệ Phi Đại Sư, “Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác, Tô Tĩnh Nhân, Lăng Hồng Liên đến thiền phòng bàn việc. Chờ mọi người ổn định chỗ ngồi xong, “Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác hỏi ngay:

- Doãn Bang chủ, lực lượng “Cự Linh Giáo” ở Tây Xuân Viện có mạnh lắm không?

“Bách Diệp Thần Cái” đáp:

- Có hai mươi bốn tên võ sư hộ viện, một tên Đường chủ, nhi nữ của Mỹ Thiết Am và Mỹ Diễm Quỳnh, hai tên tỷ nữ, ngoài ra khả năng có cả hai tên đệ tử của Hạ Hồ là “Hồng Lăng Nữ” và “Hồng Mẫu Đơn” còn đang ẩn phục tại Tây Xuân Viện nữa...

Tô Tĩnh Nhân cười nói:

- Xem ra lực lượng này có thể đủ sức trấn áp cả một môn phái hoặc Phân đà Ngân Xuyên của Vệ đại hiệp chứ không phải tầm thường! Bây giờ thì đại ca không nghi ngờ gì về âm mưu báo thù của Mỹ Diễm Quỳnh rồi chứ?

Tạ Vũ Diệp thờ dài đáp:

- Thật ra ta cũng có nghi ngờ như vậy, nhưng không ngờ thị hư tình giả ý mà làm cứ như thật...

Lăng Hồng Liên hỏi:

- Nếu vậy ngày mai Vũ Diệp ca ca sẽ không đến Tây Xuân Viện nữa chứ?

“Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Không những ngày mai Diệp lão đệ tới Tây Xuân Viện mà cả Liên muội muội cũng phải đi!

Tô Tĩnh Nhân ngạc nhiên hỏi:

- Thế nào? Lão ca ca nói rằng tứ muội cũng đi?

“Bách Diệp Thần Cái” gật đầu:

- Không sai, nếu Liên muội muội đã hoàn toàn bình phục.

Lăng Hồng Liên gật đầu nói:

- Liên nhi đã hoàn toàn bình phục rồi!

Tô Tĩnh Nhân nói:

- nhưng lão ca ca hồi chiều bảo là việc tứ muội bình phục là phải tuyệt đối giữ bí mật không cho ai biết kia mà?

“Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Liên muội muội cứ hóa trang đến Tây Xuân Viện thì có gì mà không bí mật?

Lăng Hồng Liên hỏi:

- Nhưng Vũ Diệp ca ca tới đó là để hò hẹn với tình nhân, tiểu muội đi làm gì?

“Bách Diệp Thần Cái” đáp:

- Liên muội là nữ nhân, đương nhiên tinh tế hơn Diệp lão đệ, dễ dàng nhận ra sự giả dối của thị hơn, mặt khác ở Tây Xuân Viện còn có một tên Đường chủ và có thể cả “Hồng Lăng Nữ”, “Hồng Mẫu Đơn” cũng có ở đó, muội có thể giúp Diệp lão đệ một tay...

Lăng Hồng Liên gật đầu nói:

- Tiểu muội biết rồi...

“Bách Diệp Thần Cái” cao giọng nói:

- Kế hoạch tổng quát là như vậy, hiện giờ lực lượng tàn dư của “Cự Linh Giáo” chủ yếu tập trung ở Tây Xuân Viện, Tạ Thống lĩnh và Lăng cô nương sẽ vạch trần và phá vỡ lực lượng này, các vị có bổ sung gì?

“Tiểu Gia Cát” nói:

- Chúng ta cần phái thêm độ một hai chục cao thủ bố trí xung quanh Tây Xuân Viện, khi xảy ra động thủ phải lập tức xông vào phủ khống chế bọn võ sư hộ viện, sẵn sàng trợ giúp Tạ Thống lĩnh và Lăng cô nương. Ngoài ra hai vị khi vào phủ cần cảnh giác tối đa, hết sức hạn chế dùng thức ăn đồ uống của địch.

Bấy giờ Lăng Ngọc Thiên Sư mới lên tiếng:

- A Di Đà Phật! Doãn Bang chủ vừa nói Tôn Nhị Nương của Văn lão phẫn là Đường chủ của “Cự Linh Giáo”?

“Bách Diệp Thần Cái” đáp:

- Không sai! Trong “Cự Linh Giáo” thị được gọi là “Tôn Đường chủ”, không biết trong số các vị có ai biết nhân vật này không?

Lăng Ngọc Thiên Sư đáp:

- Trước đây lão nạp có nghe gia sư kể lại Mỹ Thiết Am còn có một tiểu sư muội họ Tôn, võ công cũng được Phi Vân Đạo Nhân và Hoàng Hạc Chân Nhân chân truyền, nhưng bây giờ ít ra là bốn lăm năm mươi tuổi...

“Bách Diệp Thần Cái” cười nói:

- Trong võ lâm, những nữ nhân biết thuật trị nhan thì ngoài ba mươi tuổi có thể hóa trang thành thiếu nữ mười chín hai mươi lần chuyện thường, ngay chúng ta còn lắm, nói gì Văn Bằng Trình?

Huệ Phi Đại Sư nói:

- A Di Đà Phật! Bản nạp nghe nói vị tiểu sư muội của Mỹ Thiết Am là Ngoại đường Đường chủ, phụ trách mọi việc làm ăn và đối ngoại của “Cự Linh Giáo”, quyền hành và võ công còn cao hơn “Tứ Đại Hộ Pháp”. Nếu Tôn Nhị Nương đã là tiểu muội của Mỹ Thiết Am thì chuyện này Tạ Thống lĩnh phải hết sức cẩn thận!

“Tiểu Gia Cát” nói:

- Theo tại hạ thấy thì nếu xét về võ công, cho dù Tôn Nhị Nương có cao bằng Mỹ Thiết Am chẳng nữa, một khi đã có Lăng cô nương cùng đi với Tạ Thống lĩnh thì triển “Vô song kiếm pháp” thì không có gì đáng lo, chỉ cần cảnh giác đừng để chúng ám toán hoặc dụng độc là được!

Kế hoạch hành động như thế là được thông qua, mọi người giải tán về phòng nghỉ ngơi.

Chiều hôm sau, trước hoàng hôn, Lăng Hồng Liên hóa trang thành một trung niên hán tử cùng đi với Tạ Vũ Diệp tới Tây Xuân Viện.

Hôm nay việc canh phòng dường như cẩn mật hơn, có tới hai tên võ sư hộ viện đứng canh sau cổng.

Tạ Vũ Diệp vừa xưng danh xong thì hai cánh cổng lớn được mở ra ngay. Một tên võ sĩ chấp tay chào Tạ Vũ Diệp xong nhìn Lăng Hồng Liên hỏi:

- Xin Tạ đại hiệp thứ lỗi... Không biết vị này là ai?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Vị này là Điền Phong, mới được võ lâm cử làm Tổng quản Võ Minh.

Tổng quản Võ Minh đi theo Thống lĩnh làm tùy tùng lão thuận tình chính lý rồi, ai bắt bẻ được gì nữa?

Vị Tổng quản Điền Phong này tuy hơi đen một chút nhưng diện mạo bất tục, ăn mặc đường hoàng, tác phong chững chạc, ai dám nói không xứng với vị Thống lĩnh danh chấn giang hồ?

Hai tên hán tử hơi do dự một lát nhưng cuối cùng rồi cũng để hai người vào.

Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên vẫn được dẫn vào ngôi biệt lâu có tường viện bao quanh hôm trước.

Mọi việc vẫn không có gì đặc biệt, chỉ là lần này Tạ Vũ Diệp cảnh giác hơn, nhận thấy ở hai bên cổng viện có bố trí trạm canh bí mật. Chàng càng tin là hôm nay đối phương tất sẽ thực hiện âm mưu...

Hơn nữa lần này ngoài Xuân Lan ra có thêm một tỳ nữ khác xuống tới tận chân cầu thang dẫn hai người lên lầu.

Xuân Lan chấp tay cúi người nói:

- Tạ đại hiệp quả là người thủ tín! Tiểu thu đã sai chuẩn bị tiệc rượu đãi khách, sai tiểu tỳ và Thu Cúc xuống đây dẫn hai vị lên lầu dự tiệc...

Tới đó chớp mắt chớp mắt mấy cái ra hiệu cho Tạ Vũ Diệp rồi thì thầm nói nhanh:

- Trong rượu có độc!

Tạ Vũ Diệp ngăn người, không ngờ tỳ nữ này dám phản bội chủ nhân báo tin cho mình, dùng “Truyền âm nhập mật” hỏi:

- Có Tôn Nhị Nương trên đó không?

Xuân Lan lắc đầu.

Tạ Vũ Diệp lại dùng “Truyền âm nhập mật” hỏi tiếp:

- Hiện tại có “Hong Lăng Nữ” và “Hong Mẫu Đơn” ở Tây Xuân Viện này chứ?

Xuân Lan nhìn chàng tỏ vẻ ngạc nhiên rồi gật nhẹ đầu hai cái nói:

- Mời hai vị lên lầu!

Rồi quay người chỉ tay lên cầu thang mời khách.

Lăng Hồng Liên gửi vào Tạ Vũ Diệp một viên “Thiên tâm long tiên thảo” nói nhanh:

- Vũ Diệp ca ca nhanh uống vào đi!

Tạ Vũ Diệp cảm lấy nhét vào miệng rồi theo hai tỳ nữ bước lên lầu.

Mỹ Diễm Quỳnh vẫn bận bộ cung trang đầy quyến rũ như hôm qua, thấy hai người bước vào thì hơi cau mày tỏ vẻ khó chịu.

Tạ Vũ Diệp vội giới thiệu:

- Mỹ cô nương... Vị này là Điền Phong, vừa được đề cử làm Tổng quản Võ Minh...

Mỹ Diễm Quỳnh đứng lên, cúi người nói:

- Nguyên là Điền Tổng quản...

Rồi nhìn sang Tạ Vũ Diệp nói giọng trách móc:

- Tiểu muội họ Văn kia mà? Làm sao Tạ đại hiệp lại nhầm lẫn như thế?

Tạ Vũ Diệp ngượng nghịu nói:

- Tiểu thư thứ lỗi, tại hạ quên mất...

Mỹ Diễm Quỳnh chỉ ghé nói:

- Mời hai vị ngồi!

Trên bàn quả nhiên đã dọn sẵn một mâm rượu thịt rất thịnh soạn với đủ thứ cao lương mỹ vị bốc mùi thơm phức.

Chờ khách ngồi xong, Mỹ Diễm Quỳnh phóng ánh mắt sắc lạnh như hai mũi kiếm nhìn xoáy vào Lăng Hồng Liên hỏi:

- Điền tổng quản trước đây thuộc môn phái nào? Có thể nói cho tiểu muội được không?

Lăng Hồng Liên đã có chuẩn bị sẵn, liền đáp:

- tại hạ là sư đệ của chưởng môn nhân phái Chung Nam Đoàn Quyết.

Mỹ Diễm Quỳnh thu hồi mục quang, chấp tay cười nói:

- Nguyên Điền Tổng quản là cao đệ phái Chung Nam. Tiểu muội thất kính! Thế nhưng tiểu muội lại có cảm giác quen quen tựa hồ như đã từng gặp các hạ ở đâu đó...

Lăng Hồng Liên không khỏi rung động nói:

- tại hạ vừa mới từ Chung Nam Sơn đến gia nhập đến gia nhập quần hùng chưa lâu, hơn nữa tiểu thư là bậc khuê trung đài các, ít khi ra ngoài phủ, làm sao tại hạ gặp tiểu thư được?

Mỹ Diễm Quỳnh lại chiếu ánh mắt như hai mũi kiếm vào mặt Lăng Hồng Liên cười nói:

- Vậy ư? Nếu vậy thì tiểu muội nhớ lắm! Nhưng dù sao thì tiểu muội lại cảm thấy Điền Tổng quản rất giống một người...

Lăng Hồng Liên trấn tĩnh lại, nói:

- Trong thiên hạ, thì người giống nhau là chuyện thường, nhưng chẳng hay Văn cô nương thấy tại hạ giống ai?

Mỹ Diễm Quỳnh đáp:

- Nói ra xin Điền Tổng quản và Vũ Diệp ca ca thứ lỗi. Nhưng tiểu muội lại thấy cả vóc dáng lẫn khuôn mặt Điền Tổng quản rất giống với một thiếu nữ mà... tiểu muội mới gặp sáng qua!

Tạ Vũ Diệp rung động nghĩ thầm:

- Quả nhiên nữ nhân này không phải là nhân vật tầm thường! xem ra thân phận Liên muội đã lộ, chỉ e cuộc đấu trí đấu lực hôm nay kết quả thế nào sẽ rất khó lường, không biết trong căn phòng này có bố trí cơ quan mai phục gì không?

Lại nghe Mỹ Diễm Quỳnh cười khanh khách nói:

- Điền Tổng quản không phản đối, chúng tở là tiểu muội đoán không sai chứ? Thực ra Lăng cô nương hóa trang thành một nữ nhân khác, có lẽ tiểu muội

đã không nhận ra, tiếc rằng Lăng cô nương lại hóa trang thành nam nhân nên việc đó khó mà tránh khỏi sơ hở...

Lăng Hồng Liên không thừa nhận cũng không phủ nhận, gượng cười nói:

- Tại hạ sơ hở thế nào?

Mỹ Diễm Quỳnh cười nói:

- Vấn đề rất sơ đẳng, chỉ là Lăng cô nương không để ý thôi... Thứ nhất, đã là nữ nhân, đặc biệt là nữ nhân xinh đẹp như Lăng cô nương thì bao giờ cũng đi kèm son phấn, bởi thế toát ra một mùi hương thiếu nữ đặc trưng mà nam nhân không bao giờ có được... Còn đặc điểm thứ hai cũng thuộc về phạm trù nữ giới...

Tạ Vũ Diệp nghĩ thầm:

- Mỹ Diễm Quỳnh quả là người tinh tế... Đúng là khi hóa trang không ai để ý đến điều này... nên coi đó là bài học sơ đẳng nhất trong thuật hóa trang mới phải...

Lăng Hồng Liên buột miệng hỏi:

- Vậy đặc điểm thứ hai là gì?

Mỹ Diễm Quỳnh thản nhiên đáp:

- Tuy Lăng cô nương hóa đã trang mặt mình đen sạm đi, nhưng bàn tay lại hóa trang như thế được. Mà cho dù có hóa trang thế nào thì tay nữ nhân không bao giờ giống tay nam nhân được, vì da mịn màng hơn, ngón tay thon nhỏ hơn và không lộ ra những đường gân...

Chính từ hai đặc điểm đó mà tiểu muội khẳng định Điền Tổng quản chắc chắn là nữ nhân, từ đó sinh ra chú ý, tuy tấm mặt nạ của cô nương rất tinh diệu nhưng vẫn giữ lại một số nét để tiểu muội nhớ lại khuôn mặt một thiếu nữ quốc sắc thiên hương mà mình mới gặp hôm qua...

Lăng Hồng Liên nghe tới đây thì hoàn toàn mất đi bản năng kháng cự.

Đối phương hoàn toàn chiếm thế thượng phong!

Đến nước này thì còn biết dùng lời nào để bao biện nữa?

Mỹ Diễm Quỳnh lại nhìn sang đối thủ, không giấu được vẻ đắc ý nói:

- Lăng cô nương! Tiểu muội nói điều không sai chứ? Nhưng thôi, chuyện đó bỏ qua, chỉ cần chúng ta biết với nhau là được. Tiểu muội chỉ muốn hỏi một điều...

Lăng Hồng Liên bật ra như cái máy:

- Điều gì?

Mỹ Diễm Quỳnh cười nói:

- Trong “Địa u vô hồi mang” mà tiểu muội lỡ dùng đả thương Lăng cô nương có tẩm chất kịch độc “Kiến sơn hồng”, độc chất đó xuất xứ từ Miêu Cương, hầu như ở võ lâm trung nguyên không có thuốc giải, làm sao mà Lăng cô nương có thể bình phục nhanh được như thế?

Lăng Hồng Liên bắt đầu trấn tĩnh lại, cười đáp:

- Đó là vì Mỹ cô nương đã hạ thủ lưu tình, xuất thủ không quả nặng nên tiểu muội mới vận công bức được chất độc ra khỏi cơ thể nhanh như vậy thôi...

Mỹ Diễm Quỳnh cười khanh khách nói:

- Đa tạ Lăng cô nương tạo đức cho tiểu muội... Cô nương quả là người nhân từ đại lượng, thật xứng với Vũ Diệp ca ca! Chỉ tiếc là tiểu muội phúc duyên quá mỏng, không được trở thành tỷ muội với cô nương...

Lăng Hồng Liên cười nói:

- Nếu cô nương quên đi mối cừu hận hòa đồng trong sinh hoạt với đồng đạo võ lâm thì chúng ta sẽ thường gặp nhau, cũng có thể coi nhau như tỷ muội chứ sao?

Ánh mắt Mỹ Diễm Quỳnh chợt lóe lên tia sáng cơ nhưng lập tức biến đi trong nháy mắt, nhưng chùng đó cũng làm Tạ Vũ Diệp cảnh giác.

Mỹ Diễm Quỳnh nhìn sang Tạ Vũ Diệp bằng ánh mắt tinh tứ, như chưa từng xảy ra chuyện gì, nhoen miệng cười nói:

- Tạ ca ca! Hôm qua tiểu muội đề xuất với ca ca một điều kiện làm huynh khó xử, muội biết ca ca là một người tình lang lý tưởng, đã hứa hôn quyết chẳng bao giờ thay lòng đổi dạ, tuy tiểu muội hết sức ái mộ nhưng bây giờ đã gặp được Lăng cô nương biết không thể nào tranh đoạt nổi với cô ấy nên đành phải ôm hận mà xua đi hoài vọng... hôm nay cho chuẩn bị mâm rượu đậm bạc trước để tỏ lòng hối hận, sau nữa là tạ tội với Lăng cô nương. Nếu ca ca và Lăng thư chấp nhận cho thì xin hãy cùng tiểu muội cạn chén rượu này!

Nói xong đặt hai chén rượu dịch tới trước mặt Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên rồi bưng chén mình lên ra ý chờ.

Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên không biết làm sao được đành bưng chén lên.

Tạ Vũ Diệp được Xuân Lan cảnh báo là trong rượu có độc nên không dám uống, Mỹ Diễm Quỳnh liền khích một câu:

- Tạ đại hiệp sao thế? Ngày hôm qua đại hiệp đến đây, còn cho là vì quá lo lắng trước sự an nguy của vị hôn thê mà đến cầu giải dược, nhưng hôm nay Lăng cô nương đã hoàn toàn bình phục, vậy Tạ đại hiệp đến đây là do trọng chữ tín mà thôi. Tiểu muội qua đó càng kính trọng Tạ đại hiệp là bậc chính nhân quân tử, đã như thế mà không cũng uống với tiểu muội một ly rượu nhạt để chứng tỏ lòng vị tha đối với tiểu muội hay sao?

Giọng cô ta chột trở nên khẩn thiết:

- Vũ Diệp ca ca! Tiểu muội đã nuốt lệ mà từ bỏ giấc ảo mộng để không làm khó ca ca, vậy mà một lời cầu xin nhỏ nhoi này ca ca cũng đành từ chối hay sao?

Tạ Vũ Diệp nghĩ thầm:

- Nha đầu độc địa này thật lợi hại! trong bụng giấu đao mà nói năng cứ ngọt xót như không!

Chột nghe Lăng Hồng Liên nói:

- Vũ Diệp ca ca! Sao lại phụ lòng hữu tâm nhân chứ? Nào! Chúng ta cùng uống chén rượu này.

Tạ Vũ Diệp tuy vừa uống một viên “Thiên tâm long tiên cháo” nhưng nhớ lời căn dặn của “Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác nên không dám mạo hiểm, nay nghe Lăng Hồng Liên nói thế đành uống cạn chén rượu rồi vận công bức độc.

Mỹ Diễm Quỳnh thấy đối phương đã mắc mưu, cười khanh khách nói:

- Lăng cô nương quả là người hào sảng! Cô nương với Tạ đại hiệp quả xứng đáng là một đôi uyên ương trời xe đất tạo, một cặp long phụng của võ lâm!

Lăng Hồng Liên cười nói:

- Văn tiểu thư quá khen...

Mỹ Diễm Quỳnh thấy Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên vừa uống hết chén rượu mà không có hiện tượng gì tỏ ra trúng độc thì hết sức ngạc nhiên nói:

- Chẳng lẽ hai vị...

Vừa lúc ấy từ phòng bên cạnh mở ra một cánh cửa bí mật, rồi một trung niên phụ nhân rất kiều diễm, chừng trên dưới ba mươi tuổi cùng hai nữ nhân khác trẻ hơn đều bận hồng y.

Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên nhận ra ngay hai nữ nhân trẻ tuổi phía sau là “Hồng Lăng Nữ” và “Hồng Mẫu Đơn”, như vậy trung niên phụ nhân kiều diễm đi đầu chính là Tôn Hồng Duệ chứ chẳng nghi!

Trung niên phụ nhân cười khanh khách nói:

- Quỳnh nhi quả là ngây thơ! Lăng cô nương đã không bị tổn hại gì vì “Kiến sơn hồng”, chẳng lẽ một chút “Mê hồn tán” pha trong rượu mà hại được họ sao?

Mỹ Diễm Quỳnh ngơ ngác nói:

- Nghĩa mẫu nói Lăng cô nương...

Tôn Hồng Duệ chỉ tay sang Lăng Hồng Liên, cười khanh khách nói:

- Vị xung là tổng quản Điền Phong này chính là Lăng Hồng Liên hóa trang, chẳng lẽ đến bây giờ ngươi vẫn còn nghi ngờ?

Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên nhờ công dụng của “Thiên tâm long tiên thảo” đều bức hết độc chất ra khỏi cơ thể, rời ghế đứng lên lùi ra giữa phòng.

Tạ Vũ Diệp vận cang khí bố mãn toàn thân đề phòng rồi hướng sang Tôn Hồng Duệ ôm quyền nói:

- Nguyên là Tôn Đường chủ đã tới đây rồi... Tạ hạ thất kính...

Tôn Hồng Duệ nhíu mày hỏi:

- Tạ Thống lĩnh cũng biết tiểu phụ sao?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Tôn giá là Ngoại Đường chủ của “Cự Linh Giáo”, truyền nhân của hai lão ma đầu Phi Vân Đạo Nhân và hoàng Hạc Chân Nhân trong “Cự Linh Giáo” quyền hành còn hơn Tứ Đại Hộ Pháp và □1 “Bát Đại Đường Chủ”, làm sao mà tại hạ không biết?

Trong lúc nói thế, chàng nhận thấy mắt Tôn Hồng Duệ hiện sát cơ, bụng nghĩ thầm:

- Cả bốn tên này đều là cao thủ dùng “Địa u vô hồi mang”, không cần đầu khẩu với thị vô ích. Trước đầu gì cũng không tránh khỏi cuộc chiến, “tiên hạ thủ vi cường”, đó mới là thượng sách!

Nghĩ là làm, trong khi Tôn Hồng Duệ vừa mới thò tay vào túi thì Tạ Vũ Diệp đã thi trên khinh công “Mê tông hóa anh” lướt tới bên Mỹ Diễm Quỳnh xuất “Nhất chỉ thiên công” điếm ra.

Khinh công chàng quá kỳ ảo, động tác cực kỳ mau lẹ, chỉ công độc bộ võ lâm, Mỹ Diễm Quỳnh không sao đối phó nổi, thậm chí không kịp có phản ứng nào, ứng chỉ ngã ngay.

Đúng lúc đó Tôn Hồng Duệ vung tay phát ra một nắm “Địa u vô hồi mang” nhằm tới Lăng Hồng Liên.

Bấy giờ nàng đã vận công “Cửu u thân công” hộ thân, cho dù có bị “Địa u vô hồi mang” bắn trúng cũng không thể thâm nhập được vào người, nhưng vẫn phát tay phát ra một đạo khí âm kinh cực mạnh đánh lui ám khí.

Tạ Vũ Diệp quát lên:

- Tôn Hồng Duệ! “Hồng Lăng Nhị Nữ”, không được vọng động! Nếu không bỏn nhân giết chết thiếu Giáo chủ các ngươi ngay!

“Hồng Lăng Nữ” và “Hồng Mẫu Đơn” định xuất thủ nhưng nghe Tạ Vũ Diệp nói thế thì không dám nữa!

Tôn Hồng Duệ cười hắc hắc nói:

- Tạ Vũ Diệp! Ngươi định dùng Mỹ Diễm Quỳnh mà uy hiếp chúng ta được sao? Đừng nằm mộng!

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Chẳng lẽ cô ta thân phận là Thiếu Giáo chủ, còn người chỉ là một tên Đường chủ mà dám vượt quyền?

Tôn Hồng Duệ đáp:

- Người nên nhớ ta là sư cô của nha đầu đó, hơn nữa mọi sự vụ bên ngoài “Địa Ma Cung” đều do ta phụ trách. Hơn nữa bây giờ sư huynh đã chết, “Cự Linh Giáo” do lão thân chấp chưởng!

Tới đó phát tay ra lệnh cho “Hồng Lăng Nữ”:

- Các người mau tiến vào, thịt hai tên này đi! Cao thủ “Cự Linh Giáo” ở Tây Xuân Viện đủ sức ngăn chặn không để bất cứ một người nào tiến vào đây được đâu!

Cả Tôn Hồng Duệ, “Hồng Lăng Nữ” và “Hồng Mẫu Đơn” đều lao tới, phát tay liên hồi, hàng trăm mũi “Địa u vô hồi mang” đều dòn cả tới Lăng Hồng Liên như cả đám mây, không tài nào đánh lui hết được!

Tạ Vũ Diệp vội xuất chỉ điểm xuống mấy chỗ huyết đạo Mỹ Diễm Quỳnh rồi nhảy sang nhập vào cuộc chiến, cùng Lăng Hồng Liên vừa phát tay đánh lui ám khí vừa phát chưởng phản kích.

Lăng Hồng Liên nhờ đã vận “Cửu u thần công” hộ thân, trước đó lại uống linh dược “Thiên tâm long tiên thảo” nên có bị trúng mấy mũi “Địa u vô hồi mang” nhưng không can hệ gì, bây giờ có Vũ Diệp ca ca ở bên cạnh càng thêm vững lòng, xuất chưởng phối hợp với Tạ Vũ Diệp đối địch.

Trong khuê phòng của Mỹ Diễm Quỳnh không thể gọi là lớn, chỉ trong chốc lát đã trở nên hỗn độn, cốc chén bát đĩa rơi vỡ ngổn ngang, rượu thịt đổ ra lênh láng vương vãi khắp gian phòng...

Tôn Hồng Duệ vừa phát chưởng vừa gọi to:

- Xuân Thu nhị tỳ đâu?

Xuân Lan, Thu Cúc thò đầu vào cửa đáp:

- Chúng tỳ có mặt!

Tôn Hồng Duệ ra lệnh:

- Các người mau đến giải khai huyết đạo cho tiểu thư đi!

Hai tên tỳ nữ bước vào, nhưng loay hoay một lúc vẫn không sao giải khai huyết đạo được cho Mỹ Diễm Quỳnh.

Tạ Vũ Diệp cười nói:

- Tôn Hồng Duệ! Chỉ e phương giá phải đích thân giải huyết mới được. Tại hạ dùng thủ pháp độc môn, chỉ e rằng không dễ giải đâu!

Tôn Hồng Duệ “Hừ” một tiếng lao sang Mỹ Diễm Quỳnh định giải huyết cho nghĩa nữ nhưng bị Tạ Vũ Diệp bám theo tấn công, không sao thực hiện được ý đồ liền quay lại nhằm Tạ Vũ Diệp tấn công như vũ bão.

Nữ nhân này là sư muội của Mỹ Thiết Am, cũng được Phi Vân Đạo Nhân và Hoàng Hạc Chân Nhân chân truyền “Vạn huyết sát công”, cũng là một ma nữ uống máu người không biết tanh, từng hấp huyết rất nhiều người vô tội để luyện công, tuy nhiên ở giữa thị trấn nên không thể làm việc đó công khai và thường xuyên được nên thời gian tập luyện không bằng sư huynh “Hấp Huyết Cương Ma” Mỹ Thiết Am, đến nay “Vạn huyết sát công” mới luyện tới năm sáu thành hỏa lâu, làm sao đối phó nổi Tạ Vũ Diệp?

Thế nhưng bên cạnh “Vạn huyết sát công”, mục còn một loại thủ thật lợi hại là “Địa u vô hồi mang”, tay trái thỉnh thoảng xuất kỳ bất ý phát ra mấy mũi nên bắt buộc Tạ Vũ Diệp phải cảnh giác đề phòng không dám tiếp cận.

Bên này một mình Lăng Hồng Liên đấu với hai tên đệ tử của Hạ Hồ “Hồng Lăng Nữ” và “Hồng Mẫu Đơn”. Hai tên này võ công không kém, thủ thuật “Địa u vô hồi mang” cũng không bằng Tôn Hồng Duệ, nhưng hai tên liên thủ với nhau cũng tạo nên uy lực rất lớn nên mặc dù Lăng Hồng Liên dùng “Cửu u âm khí” và “Huyền băng chưởng” uy lực rất hùng mãnh nhưng vẫn chưa chiếm được ưu thế.

Vừa rồi Tạ Vũ Diệp đã lượng định tình hình rất nhanh, không ché ngay Mỹ Diễm Quỳnh nên bây giờ mới duy trì được, nếu không bây giờ có thêm Mỹ Diễm Quỳnh tham chiến thì hậu quả sẽ rất khó lường.

Hai tên tỷ nữ, đặc biệt là Xuân Lan do ngày hôm qua tiếp xúc với Tạ Vũ Diệp, đã thấy rõ lòng nhân hậu và tinh thần hiệp nghĩa cũng như nhân phẩm cao quý của Tạ Vũ Diệp nên sinh ra hảo cảm, kính trọng, bàn với tiểu muội Thu Cúc ra sức chàng, cảnh báo trong rượu có độc để chàng khỏi bị hại, tuy nhiên nói đến chuyện dám đối đầu với Tôn Đường chủ và hai vị hương chủ “Hồng Lăng Nữ” và “Hồng Mẫu Đơn” thì không có can đảm, vì thế sau khi chấp hành lệnh Tôn Hồng Duệ nhưng không giải khai được huyết đạo cho tiểu thư thì cũng lạng lẽ rút ra khỏi phòng.

Cuộc chiến diễn ra trong căn phòng chật hẹp trên lầu qua gần một canh giờ mà chưa bên nào giành được ưu thế.

Mỹ Diễm Quỳnh vẫn nằm bất lực dưới sàn nhà, tuy đầu óc vẫn tỉnh táo nhưng mấy huyết đạo bị khống chế, Tạ Vũ Diệp lại triển khai thủ pháp độc môn quá khó nên thị không sao tự vệ giải được, đành giương mắt bất lực nhìn cuộc đấu.

Lại thêm một lúc nữa, “Hồng Lăng Nữ” nghĩ ra một ý tàn độc, đang đấu với Lăng Hồng Liên bỗng bất thần lướt sang Tạ Vũ Diệp, vung tay phát sang hậu tâm chàng.

Lăng Hồng Liên hốt hoảng lao theo quát:

- Vũ Diệp ca ca cẩn thận!

“Địa u vô hồi mang” là ám khí độc bộ võ lâm, khi phát ra thì vô thanh vô tức không kèm theo chút âm thanh nào.

Tạ Vũ Diệp vừa quay lại thì đã bị cả bốn năm mũi ám khí bắn vào lưng, may mà trước đó đã uống một viên “Thiên tâm long tiên thảo” nên chưa ngã xuống bất tỉnh ngay nhưng cũng thấy chân tay dần dần tê đi, lùi lại tựa lưng vào góc tường mới khỏi ngã.

Khi “Hồng Lăng Nữ” vừa nhảy sang ám toán Tạ Vũ Diệp, Lăng Hồng Liên vận “Huyền băng chương” tới mười hai thành công lực lao theo quát:

- Tiện tỳ vô sỉ!

Lời chưa dứt, chương đã đánh ra.

Sau hai ngày luyện công trong Tuyền tỉnh ở “Hò Lô Động”, “Huyền băng chương” và “Huyền băng thần công” Lăng Hồng Liên đã luyện tới mười thành hỏa hầu, trong khi “Hồng Lăng Nữ” vừa xuất thủ ám toán Tạ Vũ Diệp, tránh cũng không kịp.

Chỉ nghe “Bình” một tiếng, thì bị chương lực đánh trúng hậu tâm bắn tới tường vách va đầu vào tường làm óc máu vỡ ra tung tóe, gục xuống chết ngay.

Tôn Hồng Duệ ấy định lao sang Tạ Vũ Diệp xuất thủ kết liễu tính mạng chàng nhưng thấy “Hồng Lăng Nữ” chết thảm như thế cũng kinh hoàng đứng ngây ra.

Lăng Hồng Liên tới đứng bên Tạ Vũ Diệp giao bình “Thiên tâm long tiên thảo” cho chàng nói:

- Vũ Diệp ca ca mau uống thuốc vào rồi vận công bức độc đi! Tiểu muội sẽ đổi phó với hai tên nữ yêu này cho!

Tôn Hồng Duệ nổi giận lao tới gào lên:

- Nha đầu! Cả hai ngươi chẳng sống được bao lâu nữa đâu! Muốn giải độc để thoát khỏi Tây Xuân Viện này thì đó là chuyện nằm mê nói mộng!

Vừa nói vừa vận “Vạn huyết sát công” làm hữu chương đỏ bầm lên, đánh sang Lăng Hồng Liên.

Nàng bình tĩnh vung chương đã vận sẵn “Huyền băng chương” đánh ra nghênh tiếp.

- Bình! Một tiếng nổ rền như sét phát ra làm cả ngôi lầu chấn động. Tôn Hồng Duệ bị đánh bật lùi ba bước, cảm thấy một luồng khí âm hàn xuyên qua màn chương công nhập vào cơ thể mình vội ra sức dồn chân khí kháng cự, kinh hãi nghĩ thầm:

- Nha đầu này không biết luyện thứ công phu gì mà thắng cả “Vạn huyết sát công”?

“Hong Mẫu Đơn” đứng sau mù, chỉ chờ cơ hội Tôn Hồng Duệ và Lăng Hồng Liên giao thủ là xông vào hạ độc thủ đối với Tạ Vũ Diệp nhưng sau cú tiếp chiêu thấy Lăng Hồng Liên vẫn đứng nguyên vị, còn Tôn Đường chủ bị đánh lui, mặt mũi tái nhợt thì sợ hãi không dám xông vào nữa...

Tôn Hồng Duệ vận công điều tức một lúc bức hàn khí ra xong lại tiến lên, nhìn “Hong Mẫu Đơn” nói:

- Đơn nhi! Chúng ta hợp lực hủy nha đầu kia đi, hắc hắc! Chỉ cần vượt qua rào cản cuối cùng này thì Xuân Lan cũng thừa sức thu thập Tạ Vũ Diệp!

Thực tế Lăng Hồng Liên từ trước đã trúng ba mũi “Địa u vô hồi mang”, tuy nhờ nàng vận “Huyền băng thân công” hộ thân, mặt khác trước đó đã uống một viên “Thiên tâm long tiên thảo” đề phòng nên độc chất không thâm nhập được vào cơ thể.

Tuy vậy sau một canh giờ kịch chiến thì chân khí hao tổn khá nhiều, bây giờ tiếp Tôn Hồng Duệ một chưởng lại mất thêm một phần chân lực, vì thế độc chất thừa cơ tiến nhập vào người, nhờ nội lực thâm hậu nên chưa ngất đi ngay mà thôi, nhưng lúc này thấy đầu váng mắt hoa, hai chân không đứng vững nữa phải lùi lại đứng dựa vào tường bên cạnh Tạ Vũ Diệp, chưởng vẫn giương lên, sẵn sàng dốc toàn lực bình sinh bảo vệ cho tình lang.

Tôn Hồng Duệ và “Hong Mẫu Đơn” song song tiến vào.

Tôn Hồng Duệ thấy mặt Lăng Hồng Liên tái mét, hiển nhiên đã có hiện tượng trúng độc, cười hắc hắc nói:

- Nha đầu! Ngày này năm sau là giỗ đầu của ngươi! Nhưng ngươi có một điều an ủi lớn là được cùng chết một ngày một giờ với Tạ Vũ Diệp! Nhận mệnh đi!

Khoảng cách giữa song phương dần dần thu hẹp lại.

Năm bước... bốn bước...

Tựa hồ như dùng đòn cân nào để uy hiếp đôi phương, Tôn Hồng Duệ tiến rất chậm rãi...

Lăng Hồng Liên nhìn sang Tạ Vũ Diệp tuy đã trung độc rất nặng nhưng vẫn duy trì cho khỏi ngã, lòng đau như cắt, xót xa nghĩ thầm:

- Vũ Diệp ca ca! Lần này thì thiếp không còn cứu được chàng nữa rồi! Đáng tiếc là chúng ta đã có danh phận phu thê, nhưng chưa một lần thực sự là chồng vợ! Vũ Diệp ca ca! Cái đó xin dành để kiếp sau...

Tôn Hồng Duệ và “Hong Mẫu Đơn” cùng đưa chưởng lên...

Tôn Hồng Duệ cất một tràng cười độc địa nói:

- Lãng Hồng Liên! Chuẩn bị lên đường tới gặp phụ mẫu người! Bồn tọa lần này không dùng “Vạn huyết sát công” đâu!

Lãng Hồng Liên nghiêng răng dốc hết tàn lực vào song chưởng, chuẩn bị đánh ra một chiêu tối hậu.

Giữa lúc tính mạng Tạ Vũ Diệp và Lãng Hồng Liên như ngàn cân treo sợi tóc thì có bốn năm người lao qua cửa chính và cửa sổ ủa vào phòng quát:

- Tôn Hồng Duệ! Nộp mạng!

Cùng lúc, bốn năm đạo kinh lực cực kỳ hung mãnh cùng ập tới hậu tâm Tôn Hồng Duệ và “Hồng Mẫu Đơn”.

Nhị nữ thất kinh không kịp xuất chưởng kết liễu Lãng Hồng Liên và Tạ Vũ Diệp, vội nhảy tránh sang bên rồi quay lại phát chưởng đối địch.

- Bình! Bình bình!

Những tiếng nổ tiếp nhau như sấm rền, Tôn Hồng Duệ và “Hồng Mẫu Đơn” mỗi người bị trúng liền hai chưởng bắn xa mấy bước, va vào đồng bàn ghế ngã xuống bên cạnh Mỹ Diễm Quỳnh, riêng “Hồng Mẫu Đơn” thì máu miệng ộc ra thành vũng, nằm bất động, không có hiện tượng gì chứng tỏ thị đang còn sống.

Bốn người đầu tiên lao vào phòng là “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy, Thanh Trúc Đạo Nhân, Lãng Ngọc Thiên Sư, “Trại Phan An” Trương Tử Nghê.

Tiếp đó còn thêm hai người nữa là Tô Tĩnh Nhân và Tư Đồ Linh.

Tô Tĩnh Nhân và Tư Đồ Linh bỏ tới Tạ Vũ Diệp và Lãng Hồng Liên hốt hoảng kêu lên:

- Đại ca, tứ muội có sao không?

Lãng Hồng Liên lắc đầu cười nói:

- May mọi người vừa đến kịp!

Nói xong ngã nhào vào lòng Tư Đồ Linh.

Tạ Vũ Diệp ghen ngào nói:

- Sư tổ! Lão ca ca!

Dường như chàng chỉ có thể duy trì được tới đó, vừa gọi được mấy tiếng thì ngất đi trong vòng tay Tô Tĩnh Nhân.

“Bách Diệp Thần Cái” nhìn Lãng Hồng Liên hỏi:

- Liên muội muội! Diệp lão đệ trúng phải “Địa u vô hồi mang”, đúng không?

Lãng Hồng Liên gật đầu:

- Không sai! Vũ Diệp ca ca bị tiện tỳ “Hồng Mẫu Đơn” ám toán, trúng mấy mũi vào hậu tâm.

“Bách Diệp Thần Cái” ném cục nam châm sang cho Tô Tĩnh Nhân nói:

- Hãy hút hết “Địa u vô hồi mang” ra, Liên muội muội đã biết cách chữa độc rồi. Để lão ca ca xử lý mấy tên nữ tặc này!

Tô Tĩnh Nhân lập tức làm theo, vạch áo Tạ Vũ Diệp ra hút hết những mũi “Địa u vô hồi mang” cắm vào lưng chàng.

Bây giờ Tôn Hồng Duệ tuy có bị thương nhưng còn chưa trầm trọng lắm, sau khi vận công điều tức một lúc thì đã hồi phục lại, mụ tìm cách tẩu thoát nhưng thấy “Bách Diệp Thần Cái” không rời mắt khỏi mình, biết lúc này mà lạng lẽ chuồn đi trước mắt nhiều cao thủ như thế là không có khả năng, liền chống tay đứng lên nói:

- Hừ! Không ngờ các nhân vật tự xưng là chính phái, trong đó có Bang chủ Cái Bang, uy danh hiển hách giang hồ mà xuất thủ đánh lén...

- Nữ tặc! Người thi hành mỹ nhân kế, đến cướp đoạt của Tây Xuân Viện, nay đã bị vạch mặt, còn có gì nói nữa?

Tôn Hồng Duệ mắng lại:

- Người là bang chủ của một đại môn phái, làm sao ăn nói hồ đồ như thế? Ta là Tôn Nhị Nương của Tây Xuân Viện, thê tử của Văn lão phản, có hôn ước hẵn hoi, cũng coi như chủ nhân hợp pháp của Tây Xuân Viện. các người manh danh nghĩa là danh môn đại phái, thế mà nửa đêm tới đây dùng vũ lực uy hiếp Tôn Nhị Nương ta, hành động không khác gì quân đạo tặc, sao lại bảo ta cướp đoạt cơ nghiệp.

Mụ chỉ tới Mỹ Diễm Quỳnh vẫn còn bị điểm huyết đạo nằm dưới sàn nhà nói:

- Quỳnh nhi không phải là nghĩa nữ của Văn lão phản thì các người gọi là gì? Nếu muốn giết ta, các cũng giết luôn tiểu chủ nhân của Tây Xuân Viện đi để tránh tai tiếng! Lúc đó sẽ không ai biết các đại môn phái giết người cướp của đâu!

“Bách Diệp Thần Cái” nhìn sang Thanh Trúc Đạo Nhân nói:

- Xin tiên bối cánh chừng giúp tên ma đầu này. Lão hóa tử đi gọi Văn Bằng Trình tới đây để mụ chết mà không ân hận gì được!

Thanh Trúc Đạo Nhân gật đầu:

- Doãn Bang chủ cứ đi đi!

“Bách Diệp Thần Cái” bước ra khỏi phòng.